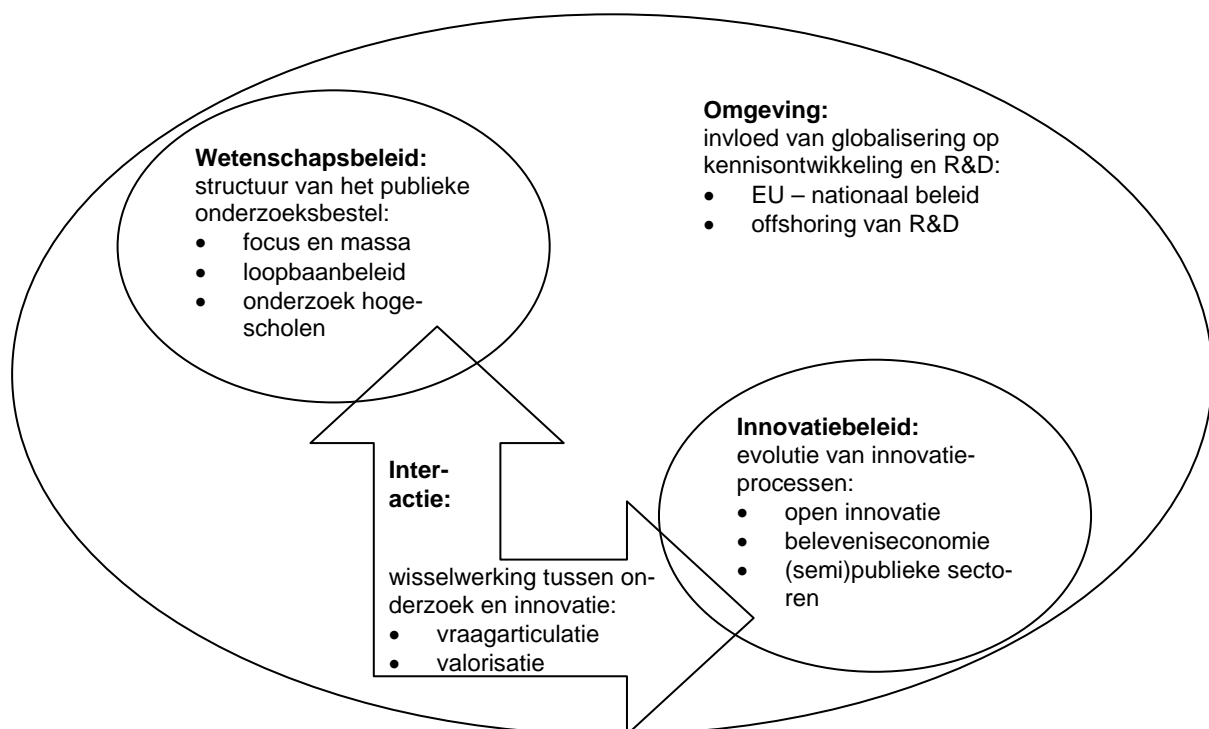

Werkprogramma AWT 2005

Toelichting

Het werkveld van de AWT omvat het wetenschaps- en innovatiebeleid. Binnen dit werkveld ziet de AWT voor de komende jaren vier grote actuele thema's (zie figuur):

- De structuur van publieke onderzoeksbestel.
- De evolutie van innovatieprocessen.
- De wisselwerking tussen onderzoek en innovatie.
- De invloed van globalisering op kennisontwikkeling en R&D.

Figuur 1: vier grote thema's in het werkveld van de AWT

Voor het jaar 2005 stelt de AWT voor om binnen de hierboven aangegeven grote thema's een zestal onderwerpen af te bakenen en op het werkprogramma op te nemen. Hij streeft hierbij een min of meer gelijkmatige over deze vier thema's na. Het betreft de volgende onderwerpen:

1. Offshoring van R&D
2. Open innovatie
3. Publiek-private coördinatie in onderzoek: focus en valorisatie
4. Loopbaanbeleid voor onderzoekers
5. Plaats en functie van onderzoek in hogescholen
6. Innovatie in (semi)publieke sectoren

Totstandkoming van het AWT-werkprogramma 2005

Om suggesties voor het AWT-werkprogramma voor 2005 te verzamelen, zijn ongeveer 25 gesprekken met deskundigen en belanghebbenden, vooral vertegenwoordigers van departementen, kennisinstellingen en bedrijven, gevoerd. Daarnaast heeft de AWT zelf onderwerpen op zijn werkveld benoemd die om aandacht vragen. Over de uitkomsten hiervan is verslag gedaan in een notitie "AWT 2005: Groslijst van mogelijke onderwerpen", die besproken is binnen de raad en met vertegenwoordigers van OCW en EZ.

Zowel de raad als EZ en OCW hebben daarbij voorkeuren uitgesproken. Door de raad zijn daarbij de onderstaande criteria gehanteerd:

1. Per onderwerp:
 - Is het een strategisch onderwerp?
 - Is er breed draagvlak voor het onderwerp?
 - Is het onderwerp goed getimed; past het in de beleidscyclus?
 - Is er een gevoel van urgentie?
2. Voor het gehele pakket:
 - Is er een goede balans tussen diverse opdrachtgevers en belanghebbenden: EZ, OCW, andere departementen, parlement; overheden, kennisinstellingen en bedrijven; diverse sectoren?
 - Is er een goede verdeling over het werkveld (innovatie- en kennisbeleid: zie figuur hierboven)?
 - Is er een goede balans tussen typen adviesvragen: vragen naar visie, naar bestuurlijke kaders en naar instrumenten?
 - Is er voldoende aandacht voor internationale onderwerpen en aspecten?
 - Is er een goede balans tussen gevraagde en ongevraagde adviezen?
 - Is er genoeg ruimte voor onverwachte of verrassende onderwerpen of richtingen?
3. Is het werkplan voldoende flexibel; laat het pakket ruimte voor spoedadviezen?

De raad ziet het als zijn taak om zich primair bezig te houden met vragen om een strategische visie op een onderwerp of een advies over de ontwikkeling van beleidskaders. Hij rekent het minder tot zijn taak om voorstellen voor de concrete invulling van beleid te geven.

De voorkeuren van OCW, EZ en de AWT zelf zijn verwerkt in dit voorstel voor een werkplan voor 2005. Voor de gekozen onderwerpen doet de AWT in het onderstaande een voorstel voor nadere invulling, invalshoek en vraagstelling.

De AWT is iedereen die een bijdrage heeft geleverd aan de totstandkoming van dit document zeer erkentelijk.

1. Offshoring van R&D

Context

Een reeks van grote, voornamelijk industriële, Europese bedrijven heeft de laatste jaren op steeds groter schaal productieactiviteiten naar China en India (offshoring) verplaatst, enerzijds om daar te produceren voor de lokale markt en anderzijds om van daaruit de Europese markt te belevieren. Momenteel starten bedrijven behalve productieactiviteiten ook meer en meer R&D-activiteiten in onder andere China en India.

Offshoring is als zodanig niet uniek. Geregeld zijn in het verleden landen met een krachtig maar ingekapseld economisch en kennispotentieel op zeker moment bevrijd uit hun bekneling, om vervolgens via exportgeleide groei een snel proces van 'catching up' door te maken (Japan, Taiwan, Zuid-Korea, misschien Finland). Specifieke aspecten in de huidige context zijn de schaal waarop en de snelheid waarmee het verschijnsel zich voltrekt en de substantiele investeringen door buitenlandse ondernemingen (meer dan bij de ontwikkeling van bijvoorbeeld de Japanse economie) die hiermee gemoeid zijn.

Offshoring van (meest industriële) R&D is een onderdeel van een omvattend proces van internationale arbeidsdeling dat tot wederzijds kan voordeel leiden. Dit kan echter voor Nederland met aanpassingsproblemen en frictiekosten gepaard gaan. Om concurrerend te blijven, zal Nederland enerzijds door innovatie in nieuwe richtingen zijn eigen niches moeten ontwikkelen, en anderzijds relaties met nieuwe spelers op het kennis- en innovatieveld moeten ontwikkelen die tot wederzijds voordeel zijn. Mogelijk kan hierbij gebouwd worden op onze goed ontwikkelde zakelijke netwerken, ruime ervaring in communicatie en een traditie van openheid.

Adviesvraag

Welk beleid is gewenst om offshoring van R&D voor Nederland goed te laten uitpakken:

- Moet Nederland beleid voeren om verplaatsing van R&D naar landen als China en India te ontmoedigen?
- Hoe kan Nederland kennisontwikkeling en innovatie stimuleren in gebieden waarin het in de nieuwe mondiale context een comparatief voordeel kan behouden of ontwikkelen?
- Hoe kan de relatie met de nieuwe spelers op het gebied van onderzoek en innovatie tot wederzijds profijt worden ontwikkeld?
- Wat moet Nederland doen om baat hebben bij de snelle economische ontwikkeling van landen waarheen offshoring plaatsvindt:
 - Hoe kan gestimuleerd worden dat offshoring van R&D gepaard gaat met export (bijvoorbeeld van kennisintensieve systemen die hier goed ontwikkeld zijn: voedselproductie, waterbeheer, energiebesparing, ruimtelijke planning, aardgastechiek, sociale zekerheid, pensioenvoorzieningen)?
 - Biedt offshoring van R&D kansen voor offshoring van hoger onderwijs (en wat zijn daarvan dan de voordelen voor Nederland)?
 - Kan Nederland zich specialiseren in intermediëren, het overbruggen van verschillen tussen perspectieven en culturen, de sociale en organisatorische aspecten van innovatie?

Kennisvragen

Om tot een goede beleidsvisie te komen, moet een beter begrip van het verschijnsel offshoring worden ontwikkeld. Dit vereist onder andere inzicht in:

- de internationale mobiliteit van kennis en van kenniswerkers en de toename daarin;

- de omvang van offshoring van R&D en de aard van de R&D-activiteiten die worden verplaatst;
- de argumenten van bedrijven die R&D-activiteiten verplaatsen (vooral arbeidskosten en omvang van de lokale markt, of ook kwaliteit van arbeid, het lokale aanbod van kennis, de samenwerking met lokale kennisinstellingen);
- de consequenties van economische ontwikkeling en koopkrachtige vraag (en spaaroverschotten) in landen als China en India voor Nederland;
- de mogelijkheden om in kennisontwikkeling en innovatie samen te werken (de gebieden waarop de nieuwe spelers en Nederland complementair zijn).

Belanghebbenden

Dit advies is primair gericht aan de minister van EZ. Mogelijke aanbevelingen betreffen industriebeleid en innovatiebeleid. Daarnaast is het gericht aan de minister van OCW, met name waar het gaat om benodigde kennisontwikkeling en waar offshoring van hoger onderwijs aan de orde komt. Het besteedt tevens aandacht aan vragen die in het Nederlandse bedrijfsleven leven omtrent de consequenties van internationalisering van ondernemingen voor de relatie met Nederland.

Timing

Nader te bepalen.

Aard van het advies

Het advies beoogt het denken over offshoring van R&D te verhelderen teneinde een visie te ontwikkelen op mogelijkheden voor overheidsbeleid. Hiermee tracht het tevens de dialoog tussen bedrijfsleven en overheid over verplaatsing van bedrijfsactiviteiten te faciliteren.

2. Open innovatie

Context

Innovatieprocessen in het bedrijfsleven veranderen van karakter. Innovatie als een routinematige en planmatige activiteit, geconcentreerd binnen laboratoria van grote industriële bedrijven, is steeds minder dominant. Innovatieprocessen worden steeds meer gekenmerkt door:

- samenwerking en kennisdeling in keten- en netwerkverband;
- een directe en actieve betrokkenheid van (eind)gebruikers;
- ontwikkeling van toegevoegde waarde via dienstverlening en belevenis;
- niet-lineaire processen;
- het samenbrengen van uiteenlopende soorten kennis (technische en sociaal-wetenschappelijke kennis, ervaringskennis).

Men spreekt van 'open innovatie'.

Open innovatie vindt plaats in netwerkenverbanden waarin specialisatie, samenwerking en kennisdeling optreden. Netwerkverbanden teren op nauwe sociale relaties en komen daarom vaak op regionale schaal tot ontwikkeling. Er lopen diverse recente initiatieven om regionale kennisstructuren en netwerken te ontwikkelen (zoals de open onderzoekslocaties van Philips en DSM en Food Valley rond Wageningen). Deze grijpen aan bij een gemeenschappelijke visie, fysieke nabijheid van bedrijven en onderzoeksinstellingen, korte communicatielijnen en publiek-private samenwerking.

Tegen de achtergrond van deze nieuwe ontwikkelingen neemt de AWT zich voor om de komende jaren het huidige innovatiebeleid door te lichten, waarbij de centrale vraag zal zijn: sluiten het innovatiebeleid en het gehanteerde beleidsinstrumentarium nog wel aan op het karakter van tegenwoordige innovatieprocessen? In dit kader zal de AWT zich buigen over het innovatiebeleid in den brede (niet alleen innovatiestimuleringsbeleid, maar ook bijvoorbeeld concurrentiebeleid, regionaal beleid, internationale samenwerking).

Op de korte termijn, in 2005, is de AWT voornemens zich te richten op een deelonderwerp: open innovatie in relatie tot het concurrentiebeleid zoals dat door de nationale en Europese overheden wordt gevoerd. Samenwerking tussen bedrijven binnen open innovatienetwerken kan toetredingsbarrières voor buitenstaanders opwerpen en daarmee vrije mededinging belemmeren.

Adviesvraag

Hoe kan beleidsmatig het best worden ingespeeld op 'open innovatie', op het verschijnsel dat innovatieprocessen van karakter veranderen?

- Wat vergt open innovatie van bedrijven (wat is het zelforganiserend vermogen van netwerken) en is er in dit verband een rol voor de overheid?
- Indien er een overheidstaak ligt, hoe kan de ontwikkeling van innovatieve open netwerken worden bevorderd; wat zijn voorwaarden voor succes; wat zijn mogelijke stimuleringsinstrumenten?
- Wat impliceert open innovatie voor concurrentiebeleid?

Kennisvragen

Om deze vragen te kunnen beantwoorden, is bijvoorbeeld inzicht nodig in:

- De aard van open innovatie, de rol van grote en kleine bedrijven en die van kennisinstellingen, en de voorwaarden waaronder dit proces tot baten voor alle betrokkenen leidt.

- De eisen die open innovatie stelt aan organisatorische en institutionele innovatie (en culturele verandering): onder welke condities gaan actoren excelleren?
- De barrières waar samenwerkingsinitiatieven tegenop lopen (gebrekkige sociale netwerken, verschillen in wetgeving, regulering en cultuur tussen landen) en de kansen die er liggen voor verbetering.
- De relatie tussen open innovatie, concurrentie en concurrentiebeleid.
- Het beleid dat elders in Europa ter ondersteuning van open innovatie wordt gevoerd.

Belanghebbenden

Dit advies is gericht aan de minister van EZ en heeft onder andere betrekking op concurrentiebeleid en mogelijk op regionaal beleid. Waar het advies de aansluiting tussen innovatienetwerken en de publieke kennisinfrastructuur belicht, wordt de minister van OCW geadviseerd. Daarnaast is het advies relevant voor provinciale en gemeentelijke overheden die regionaal innovatiebeleid voeren.

Timing

Nader te bepalen.

Aard van het advies

Het advies poogt een beleidsvisie op open innovatie te ontwikkelen, toegespitst op innovatie in netwerken en concurrentie. Het zal uitmonden in een reeks concrete beleidsaanbevelingen om open innovatie in deze netwerkverbanden te bevorderen.

3. Publiek-private coördinatie in onderzoek: focus en valorisatie

Context

De Nederlandse kennisinfrastructuur ziet zich gesteld voor twee belangrijke uitdagingen die vragen om structurele aanpassingen. De eerste is het laten ontstaan van een minder gefragmenteerd onderzoekslandschap, het creëren van “focus en massa”. De tweede is het versterken van de aansluiting tussen de publieke kennisinfrastructuur enerzijds en bedrijfsleven en maatschappij anderzijds, opdat er van kenniscirculatie, -valorisatie en -exploitatie meer terecht komt.

Om tot meer focus en massa te komen en om kenniscirculatie, -valorisatie en –exploitatie te bevorderen, kan aan de inzet van diverse sturingsinstrumenten gedacht worden. Voorbeelden zijn instelling van regieorganen (zoals ingesteld voor genomics en ICT), impulsfinanciering (bijvoorbeeld via Bsik), PPS-constructies (oprichting van TTI's) en verdere ontwikkeling van onderzoeksscholen. Een en ander dient gezien te worden in het licht van ontwikkelingen in het Europees beleid (bijvoorbeeld ten aanzien van de European Research Area, de European Research Council, de Technology Platforms en KP7).

Adviesvraag

Welk rol kunnen publiek-private coördinatie-instrumenten spelen bij het naderbij brengen van de twee gestelde doelen, focus en massa en valorisatie?

- Wat zijn de merites van de bestaande instrumenten voor onderzoekscoördinatie (waaronder regieorganen, impulsfinanciering, diverse PPS-constructies, sleutelgebieden, onderzoeksscholen): in hoeverre zijn ze in staat onderzoek te concentreren en te gelde te maken; hoe zijn ze te verbeteren?
- Op welke manier kunnen instrumenten het best gecombineerd worden om uiteenlopende doelstellingen te realiseren?
- Welke condities en nieuwe instrumenten zijn er te ontwikkelen om tot verdergaande taakverdeling en structurele samenwerking tussen kennisinstellingen te komen en om valorisatie te bevorderen?

Kennisvragen

Om deze vragen te kunnen beantwoorden, moet onder andere inzicht gegenereerd worden in de volgende kwesties:

- Het vinden en waarborgen van een goede balans tussen coördinatie en samenwerking tussen kennisinstellingen enerzijds en concurrentie anderzijds.
- De voor- en nadelen van de genoemde instrumenten (bijvoorbeeld gewenste naast perverse incentives; invloed op continuïteit in onderzoek en basisinfrastructuur; administratieve lasten en bureaucrativering) en de gerealiseerde resultaten in termen van focus en massa, synergie, benutting en valorisatie.
- De aard van co-innovatie en wisselwerking tussen bedrijven en kennisinstellingen: de implicaties van niet-lineaire innovatieprocessen voor kennisbenutting en valorisatie; de rol van incentives, cultuur en zakelijke competenties in dit verband.
- In het kader van focus en massa: de behoefte aan investeringen in grote infrastructuren.
- Het Europees onderzoeksbeleid op dit gebied en de aanpak van deze problematiek in andere landen van de EU.

Belanghebbenden

Dit advies is gericht aan de minister van OCW als verantwoordelijke voor de ontwikkeling van het Nederlandse onderzoeksbestel. Het is direct relevant voor het wetenschapsbeleid,

zowel waar het de organisatie van de publieke kennisinfrastructuur betreft als waar het gaat om sturingsinstrumenten. Tevens is het gericht aan de ministers van V&W, VWS, EZ en LNV als verantwoordelijken voor de inzet van diverse beleidsinstrumenten (financiering via Bsik, betrokkenheid bij regieorganen en TTI's, en dergelijke). Het is tevens gericht aan de minister van EZ met het oog op zijn rol in het stimuleren van samenwerking tussen bedrijven en kennisinstellingen. Het advies adresseert vragen van kennisinstellingen en bedrijven ten aanzien van arrangementen om tot meer taakverdeling en vruchtbaarder samenwerking te komen.

Timing

Nader te bepalen.

Aard van het advies

Het advies beoogt suggesties voor institutionele kaders en sturingsinstrumenten te ontwikkelen die het ontstaan van focus en massa in het onderzoek en van kennisbenutting bevorderen.

4. Loopbaanbeleid voor onderzoekers

Context

Breed wordt de zorg geuit dat de aantrekkelijkheid van een loopbaan in het publieke onderzoek de laatste jaren is afgenomen; het imago van een universitaire baan is verslechterd. De belangstelling voor onderzoek onder afgestudeerden in allerlei uiteenlopende studierichtingen neemt af en Nederland dreigt voor haar kennisontwikkeling in diverse vakgebieden daardoor in een afhankelijkheidspositie terecht te komen. Slechte loopbaanperspectieven kunnen tevens leiden tot een onwenselijke 'brain drain' en tot onderbenutting van menselijk potentieel. Goed gestructureerde loopbanen zijn zowel voor kennisinstellingen als voor de onderzoekers zelf van groot belang.

Adviesvraag

Hoe kan de overheid bevorderen dat een onderzoekersopleiding en een loopbaan in de wetenschap aantrekkelijker gemaakt worden? Welke mogelijkheden bevat bijvoorbeeld een 'tenure-track-systeem' zoals in de VS gehanteerd?

Gerelateerd aan het bovenstaande is de vraag wat te verwachten van buitenlandse onderzoekers: in hoeverre wil Nederland drijven op de import van kenniswerkers en welk beleid vereist dit?

Kennisvragen

Beantwoording van deze vragen vereist eerst en vooral inzicht in de feitelijke ontwikkelingen: in welke disciplines is het momenteel lastig om onderzoekers aan te trekken of is men op import aangewezen; zijn er kwaliteitsproblemen? Daarnaast is inzicht in de oorzaken van de afname in aantrekkelijkheid van een onderzoekslapbaan nodig. Mogelijke factoren zijn bijvoorbeeld:

- Een verslechterd werkklimaat, gekenmerkt door veel ambtelijke overhead (administratie, bureaucratie, fondswerving) en te weinig tijd voor het feitelijke onderzoekswerk.
- Een teveel aan sturing en "geïstitutionaliseerd wantrouwen": controle en verantwoordingsverplichtingen en een gebrek aan (academische) vrijheid en autonomie.
- De afrekencultuur binnen de wetenschap, gebaseerd op smalle criteria van publicaties en citaties.
- Een gebrek aan waardering van onderzoekservaring en academische kwalificaties op de Nederlandse arbeidsmarkt (een investering in een proefschrift rendeert slecht).
- Onvoldoende loopbaanzekerheid.
- Weinig flexibiliteit in arbeidsvoorwaarden (waaronder mogelijkheden om extern actief te zijn – advieswerk en dergelijke).
- Gebrekkige mogelijkheden voor mobiliteit (tweezijdig) tussen onderzoeksbanen en andere functies.

Belanghebbenden

Dit advies is gericht tot de minister van OCW waar het randvoorwaardelijk beleid betreft. Het betreft punten van zorg die niet alleen sterk leven in de universitaire wereld maar ook binnen de niet-universitaire onderzoeksinstellingen. Het advies adresseert niet alleen de manier waarop OCW de voorwaarden schept waarbinnen kennisinstellingen het loopbaanbeleid voor onderzoekers vormgeven, maar ook de wijze waarop kennisinstellingen zelf met de geboden ruimte omgaan.

Timing

Nader te bepalen.

Aard van het advies

Dit advies beoogt een visie te formuleren op loopbaan en arbeidsmarktbeleid gericht op onderzoekers en kenniswerkers en daarop gebaseerde handreikingen te bieden om de aantrekkelijkheid van een onderzoekscarrière te vergroten.

5. Plaats en functie van onderzoek in hogescholen

Context

De verhoudingen tussen WO en HBO zijn aan het veranderen. Hogescholen hebben een expliciete onderzoeksfunctie gekregen; er zijn samenwerkingsverbanden en fusies tussen universiteiten en hogescholen gaande; er is debat over een verdergaande profilering van kennisinstellingen (algemeen of gespecialiseerd, excellent in onderwijs of onderzoek, etc.). Dit kan een voorbode zijn voor een nieuwe positionering van instellingen en een nieuwe taakverdeling. De AWT ziet dit als een van de belangrijke ontwikkelingen binnen het bestel in de komende jaren. In 2005 is de AWT van plan zich op een deelaspect van deze ontwikkeling te richten.

Stapsgewijs wordt de onderzoeksfunctie van Hogescholen nader vorm gegeven, recent door de aanstelling van lectoren. Het ligt in de bedoeling van OCW dat onderzoek aan Hogescholen gebeurt in aanvulling op en in samenwerking met het universitaire onderzoek, niet in concurrentie. Specifiek moet het Hogeschoolonderzoek een functie vervullen in de vervulling van de kennisbehoeften van het MKB. In dit kader is recent de mogelijkheid voor Hogescholen om lectoren te benoemen gecreëerd en zijn RAAK-gelden beschikbaar gesteld. Bedoeling is om op termijn de onderzoeksfunctie in het reguliere takenpakket van Hogescholen onder te brengen en om de financiering van lectoren in de 'lump sum' in te laten dalen.

Adviesvraag

Welke functie en plaats dient onderzoek in hogescholen te krijgen:

- Moeten hogescholen een onderzoeksfunctie hebben?
- Hoe het onderzoek dat van Hogescholen wordt verwacht te definiëren en omschrijven – hoe het afbakenen ten opzichte van het universitaire onderzoek?
- Hoe kan de onderzoeksfunctie van Hogescholen in reguliere bekostigings- en verantwoordingsregimes een herkenbare plaats krijgen?
 - Welke uitgangspunten te hanteren bij bekostiging?
 - Hoe kan een verantwoordingsinstrument eruit zien (bijvoorbeeld een visitatiesysteem: welke prestatiecriteria en desiderata zijn relevant, welke vormgeving en actoren)?

Belanghebbenden

Dit advies is gericht aan de minister van OCW. Het adresseert zaken van direct belang voor de hogescholen.

Timing

Afronding juni 2005 (input voor uitwerking WHW).

In februari 2005 wordt een WHW-hoofdlijnennotitie uitgebracht, waarin een deel van deze vragen al in hoofdlijnen wordt beantwoord. Planning voor nadere uitwerking van de WHW is eind 2005.

Aard van het advies

Het advies geeft een uitwerking van de visie van de AWT op plaats en functie van het onderzoek in hogescholen, toegespitst op de vraag welke beleidskaders OCW hiervoor zou kunnen ontwikkelen.

6. Innovatie in (semi)publieke sectoren

Context

Dit onderwerp is in 2004 op het werkprogramma gezet en loopt door in 2005. De oorspronkelijke tekst van de adviesaanvraag luidt:

“Innovatie en kennis kunnen een belangrijke bijdrage leveren aan het oplossen van maatschappelijke knelpunten, zoals in het milieu, de zorg, de mobiliteit en op het gebied van veiligheid. De verantwoordelijkheid voor het oplossen van deze knelpunten en het benutten van innovatie als middel daarvoor, ligt bij de betreffende vakdepartementen. Deze departementen voeren dan ook vaak een eigen innovatiebeleid specifiek gericht op hun domein of werkveld. De vraagstukken die spelen, verschillen per werkveld. Adviesaanvragen moeten dan ook per domein worden bepaald en vastgesteld. Het initiatief en de verantwoordelijkheid daarvoor liggen bij het betreffende vakdepartement.

Algemene vragen echter zijn: Hoe kunnen we innovatie en kennis als het gaat om de prioritair maatschappelijke thema's uit het Hoofdlijnenakkoord beter benutten? Welke kennis hebben we nodig? En hoe kunnen we de aanwezige kennis beter benutten?”

De overheid neemt als publieke dienstverlener een aantal taken voor haar rekening: politiediensten, rechtspraak, defensie, onderwijs, infrastructuur, waterhuishouding. Daarnaast is ze in een aantal sectoren van de economie de dominante speler of opdrachtgever: utiliteitsbouw, weg- en waterbouw, gezondheidszorg, nutsbedrijven, openbaar vervoer. Publieke diensten en door de overheid gedomineerde sectoren lijken niet voorop te lopen op het punt van innovatie.

Adviesvraag

Hoe kan innovatie van de dienstverlening in het (semi-)publieke domein geoptimaliseerd en zo nodig gestimuleerd worden?

- Welke institutionele veranderingen zijn hiervoor nodig (denk bijvoorbeeld aan participatieve beleidsvorming, regulering, financiële prikkels, afrekeningsmechanismen ('accountability'), subsidiariteit, uitbesteding, verzelfstandiging)?
- Hoe kan de overheid de baten voor de publieke dienstverlening van publiek gefinancierd onderzoek verhogen?
- Wat kan in dit verband geleerd worden van ervaringen met innovatiebeleid gericht op het private bedrijfsleven?

Kennisvragen

Ter beantwoording van deze vragen is inzicht vereist in de vraag of het inderdaad zo is dat organisaties binnen overheid en (semi-)publieke sector minder dynamisch en minder innovatief zijn dan organisaties uit de private sector. Als dit zo is, welke (institutionele) factoren verklaren dan het lage niveau van innovatieve activiteit en de trage diffusie van nieuwe technologie in door de publieke sector gedomineerde delen van de economie?

Belanghebbenden

Dit advies is gericht aan de minister van EZ als eerstverantwoordelijke voor het innovatiebeleid. Daarnaast is het aan de overheid in den brede, aan vrijwel alle ministers, gericht voor zover ze verantwoordelijk zijn voor publieke dienstverlening aan burgers of voor de aansturing van semi-publieke sectoren van de economie.

Timing

Nader te bepalen.

Aard van het advies

Dit advies beoogt voorstellen voor kaders te ontwikkelen om innovativiteit in (semi)publieke sectoren te bevorderen. Het tracht lessen te trekken uit ervaringen met het gebruikelijke op de private sector gerichte innovatiebeleid ten behoeve van de (semi)publieke sector